

C/2024/5301

9.9.2024

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Krakowie
(Polska) w dniu 6 czerwca 2024 r. – PU, QS przeciwko mBank S.A., BL, CY**

(Sprawa C-396/24, Lubreczlik ⁽¹⁾)

(C/2024/5301)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Krakowie

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: PU, QS

Pozostałe strony: mBank S.A., BL, CY

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽²⁾ sprzeciwia się orzecznictwu krajowemu, zgodnie z którym w razie stwierdzenia nieuczciwego warunku w umowie; w szczególności umowie kredytu zawartej z konsumentem i będącego tego skutkiem unieważnienia umowy; w szczególności unieważnienia umowy kredytu, konsument jest obowiązany do zwrotu na rzecz przedsiębiorcy całej nominalnej kwoty kredytu otrzymanej od przedsiębiorcy w wykonaniu nieważnej umowy bez względu na wysokość spłat dokonanych przez konsumenta w wykonaniu tej umowy i bez względu na rzeczywistą wysokość kwoty pozostałej do spłaty zaś przedsiębiorca jest uprawniony do żądania od konsumenta zwrotu całej nominalnej kwoty kredytu wypłaconej na rzecz konsumenta w wykonaniu nieważnej umowy bez względu na wysokość spłat dokonanych przez konsumenta w wykonaniu tej umowy i bez względu na rzeczywistą wysokość kwoty pozostałej do spłaty?
- 2) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG sprzeciwia się orzecznictwu krajowemu zgodnie z którym sąd krajowy przy rozpoznawaniu sprawy o zwrot świadczeń spełnionych przez przedsiębiorcę na rzecz konsumenta w wykonaniu nieważnej umowy kredytu jest obowiązany zasądzić na rzecz przedsiębiorcy całość kwoty wypłaconej przez niego na rzecz konsumenta w wykonaniu nieważnej umowy kredytu bez względu na to czy konsument nadal pozostaje dłużnikiem przedsiębiorcy i bez względu na wysokość świadczeń spełnionych przez konsumenta na rzecz przedsiębiorcy w wykonaniu nieważnej umowy kredytu?
- 3) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG sprzeciwia się takiej regulacji prawa krajowego, zgodnie z którą sąd krajowy w razie uznania powództwa przez konsumenta w sprawie wytoczonej przez przedsiębiorcę jest zobowiązany z urzędu nadać wyrokowi zasądzającemu roszczenie rygor natychmiastowej wykonalności ?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dz. U. 1993, L 95, s.29; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 15 Tom 002 P. 288 – 293.